

optage den Bestemmelse i Loven, at de skulde være underkastede de senere Bestemmelser, der i saa Henseende maatte blive trufne. Dette vilde være en naturligere og simplere Fremgangsmaade, og i alt Fald vilde det ikke være et saa extraordinært Skridt som det at vedtage Noget, der er i Strid med, hvad der ganske nylig er fastslaaet i Værnepligtsloven. — Hvad angaaer Forslaget under Nr. 2, skal jeg henstille dets Vedtagelse eller Ikke-Vedtagelse til det høie Thing. Efter min personlige Opfattelse vilde jeg naturligvis ansee det for heldigere, om man paa dette Punkt blev staaende ved Lovudkastets Bestemmelse; men efter Sagens Stilling i det Hele og efter, hvad der idetmindste foreløbig er vedtaget under Behandlingen af den almindelige Lønningslov, nærer jeg ikke noget Haab om at kunne sætte denne Bestemmelse igjennem i dette Thing. — Med Hensyn til det Maximum af Løn, hvortil Udskrivningscheferne skulle kunne naae op, skal jeg bemærke, at jeg ikke kan skjønde rettere, end at Regeringens Forslag om, at Maximum skulde være 3,000 Rd., baade er billigt og passende. Jeg troer ikke, det er ganske rigtigt, at man, saaledes som det erede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) gjorde, vil sammenligne Udskrivningschefens Stilling med en Contoirchefs; thi enhver af de Herrer vil ved nærmere Overvejelse let blive enig med mig om, at en Udskrivningschef maa føre et ganske andet Liv, end en Contoirchef behøver. Han skal idelig rejse og bevæge sig ude omkring i Landet, og han kan derfor virkelig ikke leve paa den Fod eller være istand til saaledes at indskrænke sin Huusholdning, som en Contoirchef kan. Hertil kommer, at hans Stilling er langt anseeligere og vigtigere, og at han har at gjøre den gjældende for en ganske anderledes stor og vid Kreds end Contoirchefen. Jeg troer, det er fuldkommen rigtigt at sammenligne hans Stilling med en Obersts, og jeg seer derfor ingen Grund til at indskrænke Maximum af hans Løn til Mellemgagen for Oberster. Jeg maa saaledes først og fremmest anbefale Vedtagelsen af Lovudkastets Bestemmelse med Hensyn til Maximum, medens jeg subsidiairt maa anbe-

fale, at man i ethvert Tilfælde ikke sætter det lavere end til 2,800 Rd. — Endringsforslaget under Nr. 5, der gaaer ud paa at udslette den Antydning, der findes i Lovudkastet, om, at Pensionen for de nuværende constituerede Udskrivningschefer, der ansættes efter, at Loven er udkommen, samt Pensionen for deres eventuelle Søner skulde fastsættes, som om de havde været fast ansatte fra den Dag, de af Kongen constitueredes som Udskrivningschefer, maa jeg fraraade ligesaa bestemt, som jeg har fraraadet Forslaget under Nr. 1, med hvilket det staaer i fuldkommen Sammenhæng. Jeg kan ikke skjønde Andet, end at de to Forslag maae dele samme Skæbne. — Endringsforslaget under Nr. 6 maa jeg ligeledes paa det Bestemteste fraraade. Det gaaer ud paa at fjerne den Bestemmelse i Lovudkastet, at de nuværende constituerede Udskrivningschefer, forsaavidt de ikke efter Omordningen af Udskrivningsvæsenet finde Ansættelse som Udskrivningschefer, skulle pensioneres af Statskassen. Der er her atter et Fleertal, som deler sig i tvende Mindretal med Hensyn til Begrundelsen af Forslaget. Den ene Deel af Fleertallet mener, at disse Mænd aldeles ingen Pension skulle have, men jeg tillader mig ganske sikker at gjøre Regning paa, at denne Mening ikke vil finde Medhold hos det høie Thing; thi det vilde aldeles stride imod, hvad der er vedtaget i flere andre Tilfælde, hvor Omstændighederne sandelig langt mindre talte til Fordeel for de Bedkommende. Den anden Betragtning, der gjøres gjældende, skal jeg ganske vist indrømme en større Berettigelse. Den gaaer ud fra, at der, da Udskrivningscheferne ikke for Tiden have nogen lovbestemt Ret til Pension, kunde være Anledning for Rigsdagen til ikke at fastslaae Noget om deres eventuelle Pension, for de enkelte Omstændigheder forelaae. Jeg maa imidlertid anføre derimod, at der i de Pensionslove, som hidtil ere blevne givne her paa Rigsdagen for Udskrivningschefer, ikke, saavidt mig bekendt, forsaavidt de Bedkommende ere blevne affledigede som veltsjente Embedsmænd, er taget Hensyn til saadanne særlige Omstændigheder som Trang, formeentlig Bærdighed eller Sligt. Hvad man har tilstaaet dem, er ikke blevet betragtet som